

10. sierpnia 1929 r.

F42b 1302

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10192.

Kl. 72 d 17.

Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk nadający się przeważnie do ostrzeliwania celów żywych.

Zgłoszono 31 grudnia 1926 r.

Udzielono 18 marca 1929 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1926 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pocisk do ostrzeliwania celów żywych, przeznaczony zwłaszcza dla dział dużego kalibru. Pocisk ten odznacza się silnym działaniem na powierzchnie rażone i wielką ilością odłamków, przy prawidłowym rozdziale pocisku, jak również dobrem wyzyskaniem masy czerepu pocisku.

W tym celu właściwy pocisk jest zasadniczo podzielony na dwie, trzy lub więcej części, które napełnione są właściwym materiałem wybuchowym, a mianowicie na głowicę, na jedną lub więcej części czerepu, na część denną. Poszczególne części są od siebie oddzielone płytami, które mają podwójny cel: z jednej strony odciążają one dolny ładunek materiału wybuchowego od nadmiernego naprężenia na

ciśnienie przy wystrzale, z drugiej strony wywołują wybuchy oddzielnych ładunków z pewnemi, aczkolwiek nieznaczniemi odstępami czasu, które wpływają na działanie pocisku na powierzchnie.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest na rysunku w dwóch postaciach wykonania.

Pocisk według fig. 1 jest podzielony na trzy części: część denną 1, posiadającą ładunek materiału wybuchowego 2 dobrany tak, że w każdym przypadku wystarcza do bardzo dobrego rozczłonkowania dna 3 i położonej nad tem zgrubionej części pocisku 4; dalej część czerepu 5, posiadająca ładunek materiału wybuchowego 6, ułożony w postaci rurki średnicowej i wystarczający do bardzo silnego i gwałtownego

nego rozrzutu metalowych cząstek 7, osadzonych w przestrzeni między tuleją 8, w której znajduje się ładunek 8, a czerepem pocisku; wreszcie na głowicę 9, wypełnioną materiałem wybuchowym 10 i zaopatrzoną w natychmiastowy zapalnik uderzeniowy 11, co ma na celu nietylko osiągnięcie należytego rozprysku głowicy pocisku, lecz i zapobieżenie zagłębieniu się pocisku w ziemię. Płyty 12 i 13 oddzielają poszczególne ładunki od siebie.

Na fig. 2 uwidoczniiony jest pocisk prostej konstrukcji, składający się tylko z dwóch części: a mianowicie z głowicy 14 i z połączonej z nią części czerepu 15, stanowiącej część denną. Cel i sposób działania tego pocisku jest taki sam, jak opisany powyżej.

Opisany pocisk może być wykonany w postaci miny, bomby lotniczej lub tym podobnej, przyczem zasada wynalazku nie ulega żadnej zmianie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk do ostrzeliwania przeważnie celów żywych, znamieny tem, że właści-

wy pocisk, zapomocą płyt lub odpowiednich przegród jest podzielony na dwie lub kilka części w tym celu, by po pierwsze ładunki materiału wybuchowego, znajdujące się w części dolnej pocisku, ochronione były od nadmiernych naprężeń, a następnie by pomiędzy wybuchami poszczególnych ładunków następowały, dzięki tym płytom, odpowiednie krótkie przerwy, polepszające działanie pocisku na powierzchnie.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamieny tem, że przednia część głowicy, w którą pocisk jest zaopatrzonej, ma na celu zapobieżenie zagłębieniu się pocisku w ziemię, przyczem denną część pocisku zawiera tylko tyle materiału wybuchowego, ile go potrzeba do dobrego rozprysku, środkowa zaś część posiada ładunek materiału wybuchowego w postaci środkowego słupka, naokoło którego rozmieszczone są cząstki metalowe, które powiększają ilość odłamków pocisku.

Bohdan Pantofliček.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1

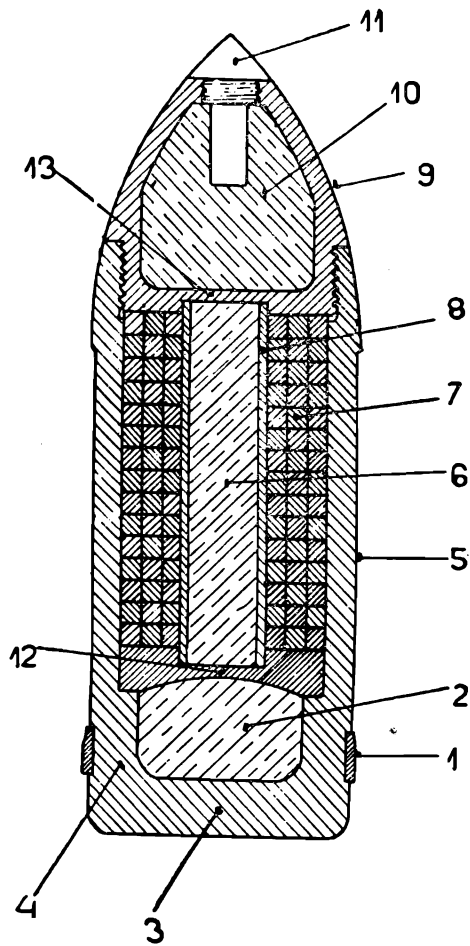

Fig.2

